

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6XCdo/36/2016
Identifikačné číslo spisu:	5612210648
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5612210648.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o 879,20 eur, vedenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/215/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. januára 2016 sp. zn. 10Co/9/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „prvostupňový súd“) z 5. novembra 2015 č. k. 8C/215/2012-99, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 20 eur za odvolanie (podané proti rozsudku prvostupňového súdu z 23. decembra 2013 č. k. 8C/215/2012-41).

Proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie s návrhom na zrušenie uznesení súdov oboch nižších stupňov. Dovolanie odôvodnila odňatím jej možnosti pred súdom konať, ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Prekvapivosť mala byť daná tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu popiera doterajšiu konštantnú judikatúru a je v rozpore so zákonnou a ústavnou úpravou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 vety druhej O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné a je potrebné ho odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid' napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 278/2014, 6 Cdo

279/2014, 6 Cdo 292/2014, 6 Cdo 295/2014 či 6 Cdo 296/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. preto už ďalšie dôvody neuvádza.

S prihliadnutím k tomu, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 ods. 1 a § 239 ods. 3 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania nerozhodoval podľa § 146 ods. 1 písm. a/ a § 243b ods. 5 vety prvej O. s. p. v spojení s § 10 a § 12 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnení. U otázky urobenej predmetom dovolacieho konania totiž nešlo o vzťah medzi účastníkmi konania, ale len o vzťah žalobkyne ako poplatníčky a štátu (Slovenskej republiky iba zhodou okolností vystupujúcej v tejto veci aj v procesnom postavení žalovanej). V takomto vzťahu vystupovala len jediná účastníčka konania (druhá mala status prijímateľa poplatku) a náhrada trov konania tu pojmovo neprichádzala do úvahy. Aj keby to tak nebolo, konanie vo veciach súdnych poplatkov je jedným z konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu, a v ktorých právo účastníkov na náhradu trov konania nevzniká zo zákona (práve podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p.). Bezvýnimочnosť zákonom ustanoveného pravidla tu spôsobuje, že súd možnosť rozhodnúť (vybrať si z aspoň dvoch protichodných možností) nemá a tzv. náhradový výrok je tak v rozhodnutí i nadbytočný.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.